

„Vigyázz, hogy feddhetetlen légy, ügyelj, hogy becsületos maradj, mert a jövő a béke emberé!” (Zsolt. 37,37.)

Tisztelt Képviselő Úr! Polgármester Úr! Főigazgató Úr! Igazgató Úr és Igazgató Asszony!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Honfitársaim!

A zsoltáros szavával, felszólításával és próféciájával köszöntöm Önöket e mai ünnepi kiállítás megnyitón: a Boldog IV. Károly király életéről, boldoggá avatásának 20. évfordulója alkalmából „Győzelmi jelentések helyett” című zalaegerszegi kiállításmegnyitóján. A 37. zsoltár szinte keretet ad Boldog IV. Károly életének, küldetésének, felelősségvállalásának, valamint a haza, az ember és a béke szolgálatának. Ő a „Béke Apostola” volt és ha rá tekintünk e kiállítás kapcsán, ha életének mélységeire, próbatételeire, szenvedésére, de felemelő kitartására, család- és hazaszeretetére figyelünk, akkor olyan példát látunk magunk előtt, amelyet követve ma is, mi is szolgálhatjuk hazánkat, az embert és a környezetünkben, a világban a békét! **Mert „a jövő a béke emberé”!**

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Mindenekelőtt engedjék meg, hogy átadjam Dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr személyes és szeretetteljes üdvözlét Önöknek. Miniszterelnök-helyettes úr nagyon készült erre az ünnepi alkalomra, de miniszterelnök úr személyes kérésére Lezsák Sándornak, az országgyűlés alelnökének, a magyar rendszerváltoztatás ikonikus személyének 75. születésnapján kell jelen lennie, ezért most szerény személyemmel kell beérniük. Református lelkészként különösen nagy megtiszteltetés emlékezni az utolsó magyar, élő hitű katolikus királyunkra, de ebben megerősít az a tény, hogy koronázásakor a református gróf Tisza István miniszterelnök, nádorhelyettes Csernoch János hercegprímással együtt helyezte az uralkodó fejére a koronát. Minden egymástól eltérő véleményük ellenére is a magyarság egységében, a haza szeretetében és a béke akarásában egyek voltak szívvel-lélekkel!

Tisztelt Jelenlévők!

Ebben a hónapban (október 3-án) emlékezünk IV. Károly királyunk boldoggá avatásának 20. évfordulójára, amellyel 2004-ben, Szent II. János Pál pápa IV. Károly királyunkat és Magyarországot a történelem lapjaira emelt a Szent Péter téren. Ez a különleges tiszteletadás egy hosszú, gondos vizsgálati folyamat eredményeként valósult meg: az egyházi kongregáció egy részletes vizsgálat után

elismerte IV. Károly erényes életét, valamint egy természetes okokkal megmagyarázhatatlan gyógyulást, amelyet Károly közbenjárásának tulajdonítottak. A pápa azzal, hogy Károlyt a boldogok sorába emelte, Magyarországot és annak történelmi, kulturális, vallási örökségét is megtisztelte.

Ahogy egy évezrede II. Szilveszter pápa megajándékozta Szent István királyt a koronával, úgy Károly, a Szent Korona utolsó viselője is kiérdemelte az Egyház elismerését.

IV. Károly uralkodása és élete sajnálatosan rövid volt - különösen Ferenc József hosszú korszaka után -, mégis olyan életszentséggel és hűséggel élt, hogy életpéldája túlélte az évtizedek hazugságait, gyalázkodásait és az eltörlés kultúrájának gyalázatos technológiáit. Életét, hitét, béketeremtési és erőszakmentes egységteremtési törekvéseit számtalanszor torzítva és csúsztatva mutatták be, melynek meg is lett a következménye az ifjú magyar nemzedékek lelkében, hiszen személye, élete szinte ki lett törölve a történelemkönyvekből. Ma újra az a feladatunk, hogy Boldog IV. Károly utolsó magyar királyunk személyéről, hitéről, helytállásáról, békepolitikájáról és hazaszeretetéről hiteles képet kapjanak a magyar fiatalok. E ma megnyíló kiállításnak ez a küldetése, ez a hivatása.

Tisztelt Ünneplők!

Sokan gyengeséggel, befolyásolhatósággal vádolták őt. Sokszor megfélekedtek arról, hogy IV. Károly az egyetlen uralkodó volt, aki személyesen járta meg a frontot. Ottani tapasztalatai formálták hitét és békét szorgalmazó törekvéseit, hiszen látta, átélte és megtapasztalta a háború borzalmait.

Éppen ezért az igazság az, hogy IV. Károlyt hite és belső meggyőződése vezette, és mindenáron meg akarta akadályozni a további vérontást. Tudta, hogy a béke nem gyávaság, hanem bátorság kérdése, és sosem hátrált meg az igazság melletti kiállásban. Ahogy ő fogalmazta: **”Igyekeztem mindig és mindenben az Isten akaratának lehető legtisztább felismerése és követése volt, az emberileg elérhető legtökéletesebb módon!”**

Hűséges akart maradni ehhez a küldetéshez és megpróbálta visszaállítani az ország egységét, amihez később két kísérletet is tett, hogy visszatérhessen hazájába és népe elé állhasson.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

20 évvel ezelőtti boldoggá avatása üzenet a jelennek is: IV. Károly példája szerint a vezetői felelősség a szeretetben és az összefogásban nyilvánul meg, nem az öncélú hatalomban. Nem is sikerekben, hiszen, ha külső szemlélőként tekintünk

az ő életművére, az torzó és kudarcos életnek tűnik. Fia, Habsburg Ottó ezért írja találóan, édesapjának életét az Örökkévaló kijelentésének mértéke alá állítva, halálának 50. évfordulóján: „**Isten nem azt várja az emberektől, hogy győzelmi jelentéseket hozzanak neki. A sikert ő adja. Tőlünk csak azt várja, hogy a tőlünk telhető legjobbat tegyük.**” Győzelmi jelentések helyett a tőlünk telhető legjobbat tegyük! Micsoda spirituális látás egy nép vezetője élethivatásáról, még ha az töredékes, szenvedéssel és fájdalommal is volt tele. Még ha élete emberi szemmel torzónak vagy kudarcosnak is tűnik, ám a saját isteni küldetésének keretében mégis sikeres és boldog élet. Ahogyan Pál apostol zseniálisan megfogalmazza: „**Ezért tehát nem azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené!**” (Róm. 9,16.)

Kedves Zalaegerszegi Honfitársaim!

Végül utolsó királyunk életének egyik legfontosabb elkötelezettségére és küldetésére szeretnék rámutatni: **a béketeremtés szolgálatára és missziójára.** Ma, amikor a veszélyek korában élünk, amikor háborúk, ellenségeskedések, gyűlöletcunami vesz körül bennünket, fel kell tennünk a kérdést, hogy nekünk keresztényeknek, keresztény magyaroknak mit kell tennünk? Hogyan tudunk kimaradni a háborúból, hogyan tudunk megállni és megmaradni értékeinkben, hogyan tudjuk megvédeni szuverenitásunkat? Hogyan tudjuk megvédeni önmagunkat, szeretteinket, kultúránkat és hitünket ebben az örült, erőszakos hangzavarban? S ezen túl jövőt, biztonságot és gyarapodást, békét adni gyermekeinknek, családjainknak és nemzetünknek szerte a világon?

Erre a sok és nagyon súlyos kérdésre a válasz utolsó királyunk, Boldog IV. Károly király hite és életpéldája. A béketeremtés akarata és szolgálata. Annak hit béli meglátása, hogy **a béke nem pusztán emberi akarat kérdése**, de emberi szívekben és Istenben bízó lelkekben jön, jöhet létre. Ahogyan **Krisztus Urunk** mondta – bizonyára Károly király szívében is visszhangozva:” **Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek!**” (Mt. 5,9)

Úgy és akkor neveztetünk Isten fiainak, az Örökkévaló gyermekeinek, ahogyan és amikor a béketeremtés szolgálatában vagyunk. Úgy és akkor szolgálhatjuk családjaink, nemzetünk és a világ békéjét, ahogyan, amikor és amilyen mértékben békét igyekszünk teremteni magunkban, egymás között és a világban. Talán éppen úgy, talán éppen olyan egyszerűen, ahogyan az evangélikus **Reményik Sándor** fogalmaz: **„A Béke itt kezdődik. Bent: Csend.”**

Ebben a mai belső és külső béketeremtés szolgálatában örök példaként áll előttünk és minden magyar nemzedék előtt Boldog IV. Károly királyunk hite, béke- és hazaszeretete!

Károly király élete, húsz évvel ezelőtti boldoggá avatása és ez a kiállítás **mindannyiunknak szóló felhívás**, hogy az erkölcs és a lelkiismeret sohasem maradhat a háttérben, mert a béke nem csupán történelmi vagy politikai cél, hanem az életünk, a jelen mindennapjaink legfőbb feladata is. A ma zűrzavaraiban különösen szükséges, hogy a béke és a nemzeti összetartozás melletti elköteleződésünkben Károly király példáját kövessük.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Mindannyiunk nevében tisztelettel köszönöm meg mindenkinek - kiemelten a Habsburg Ottó Alapítvány munkatársainak - a munkáját és szeretetét, amelynek eredményeképpen ez a kiállítás megvalósulhatott. Kívánom, hogy sokan tekintsék meg, hogy emlékezve utolsó királyunkra, hitükben és magyarságukban megerősödve legyenek a béke emberei, **mert „a jövő a béke emberé”**.

Emlékezzünk ma hálával és méltósággal egy olyan királyra, aki hitben és hűségben szolgálta nemzetét.

Adja a Teremtő, hogy mi is legyünk és utódaink is legyenek méltók az ő örökségéhez!

Köszönöm megtisztelő és kitartó figyelmüket!

(**Szászfalvi László** országgyűlési képviselő ünnepi beszéde a „Győzelmi jelentések helyett” című kiállítás megnyitóján, 2024. 10. 29-én Zalaegerszegen, a Mindszentyneumban)